

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΓ'. - φύλ. 13 * ΗΜΕΡΑ, ΣΑΒΑΤΟ, 23 ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ 1915 * ΑΡΙΘΜΟΣ 558

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΦΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ
ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΝΑΣ ΑΚΡΟΑΤΗΣ. Μία διάλεξη γιά τὸ Μιβίλη.
Ο ΑΔΕΛΦΟΣ ΜΟΥ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ. Καὶ πάλι γιά τὴν Κυ-
βερνητικὴ πολιτικὴ.
Ν. ΓΙΑΝΝΙΟΣ. Ὑστερ' ἀπὸ τὴς προχθεσινῆς δηλώσεως.
ΦΩΤΟΣ ΓΙΟΦΥΛΛΗΣ. Βοιωτία.
ΓΟΥΣΤΑΒΟΣ ΓΚΕ-ΓΓΕΡΣΤΑΜ. Τὸ βιβλίον τοῦ μικροῦ
ἀδερφοῦ (συνέχεια).
ΓΟΝΓΑΛΟΝΙΕΡΕ Π. Ἀνταπάντητη.
ΜΑΡΙΑ ΣΑΜΟ-Γ-ΛΗ. Μορφῆς περισιτικῆς.
ΠΑΝΟΣ Α. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ. Ἀντίχριστος.
ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ. Ο.ΤΙ ΘΕΛΑΕΤΕ. ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑ-
ΤΟΣΗΜΟ.

ΜΟΡΦΕΣ ΠΕΡΑΣΤΙΚΕΣ

Μορφῆς ποὺ σὰν ὄνειρατα
Γοητευτικὰ σὰς εἶδα
Καὶ σύντομα καὶ ἀγύριστα,
Μορφῆς περαστικῆς,
Ἄλλες μὲ γέλιο ξένοιαστο,
Γέλιο γεμάτο ἐλπίδα,
Κι ἄλλες μὲ κάποιον πένθιμον
Γαλήνην, σκεπτικῆς,

Μορφῆς ποὺ σὰς ἀγάπησα,
Ξεχωριστῆς γιά μένα,
Ποῦ τάχα τώρα βρίσχετε,
Σὲ ποιά μεριά τῆς γῆς ;
Ἄζωμα τάχα μένουνε
Τὰ κάλλη σας παρθένα
Καὶ τὴ λευκὴ σκορπιζοῦνε
Λαμπράδα τῆς αὐγῆς ;

Ἢ μήπως σὰς ἀλλάξανε
Τὰ βάσανα, τὰ χρόνια
Καὶ τὴ δροσιά σὰς πήρανε
Τῆς νιότης καὶ τὸ φῶς ;
Ἄλλοίμονο, ἴσως γείρατε
Στὴ νύχτα τὴν αἰώνια
Καὶ πέθανε τὸ γέλιο σας
Κι ὁ πόνος ὁ κρυφός.

Μορφῆς, δὲν ξέρω τί εἶτανε
Γραμμῆνο σας νὰ βροῖτε,
Ἦ-ἔσεις ποὺ τὴν ἀτόκοσμη
Μοῦ δώσατε χαρά,
Μὰ στὴν ψυχὴ μου πάναγες,
Ἦραϊες σὰν τότε ζῆτε,
Κι ἀπὸ τὸ χρόνο ἀπειραχτες
Κι ἀπὸ τὴ συμφορὰ.

ΜΑΡΙΑ ΣΑΜΟ-Γ-ΛΗ

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗ- ΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἐκκολουθώντας τὴν ἔρευνα γιά νὰ βροῦμε, ποιά
εἶν' ἡ Κυβερνητικὴ πολιτικὴ, ρίχνουμε μιά ματιὰ στὰ
ὄργανα τῆς Κυβέρνησεως.

Γράφει στὸ χτεσινὸ τῆς φύλλο ἡ «Ν. Ἡμέρα» :

«Συμφῆρον καὶ ἡμῶν εἶναι νὰ δημιουργηθῆ μία
ἰσχυροτάτη βαλκανικὴ Δύναμις, ἣτις νὰντακαθῆ κατὰ
τῆς ἐν Ἀνατολῇ διεισδύσεως τοῦ Αὐστρογερμανισμοῦ.
Διότι ἐπικράτησις ἐν Ἀνατολῇ τοῦ Αὐστρογερμανι-
σμοῦ εἶναι ἐπικράτησις τῶν Τούρκων, ἰσχυροποίησις
δὲ αὐτῶν εἶναι καταστροφικὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου.
Ἐπομένως τοιοῦτος συνδυασμός, δι' οὗ θ' ἀπετρέπετο
ἡ ἐν Ἀνατολῇ ἐπικράτησις τῆς Διπλῆς Συμμαχίας, θὰ
ἠσφαλιζέτο δι' ἐξ ἀντιθέτου ἡ ἐπικράτησις τῆς Συνεν-
νοήσεως, θὰ ὠφέλει τὴν Ἑλλάδα σημαντικῶς, ἣτις θὰ
ἠδύνατο νὰ ποδὲλεπῆ μετ' ἀσφαλείας τότε εἰς τὴν φι-
λίαν τῆς Ἀγγλίας κυρίως, τὰ συμφέροντα τῆς ὁποίας
ἐν τῇ Μεσογείᾳ δὲν ἔρχονται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὰ
συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.»

Κάθε λογικὸς ἄνθρωπος ὕστερ' ἀπ' αὐτὴ τὴν ὁμο-
λογία δὲν μπερδεύεται νὰ συμπεράνῃ : Λοιπὸν ἡ θέσις
τῆς Ἑλλάδος ἔτσι ἢ ἄλλοιῶς εἶναι στὸ πλεῖρον τῆς Ἀγ-
γλίας καὶ τῶν συμμάχων τῆς, ποὺ πολεμοῦν τοὺς
Τούρκους καὶ τὸν Αὐστρογερμανισμό. Κι ἀφοῦ εἶν'
ἔτσι, χρέος ἔχει ἡ Ἑλλάδα ὄχι μόνον μὲ τὰ λόγια νὰ
εἶναι στὸ πλεῖρον τῆς Ἀγγλίας, ἀλλὰ καὶ θετικῶς νὰ
συντελέσῃ γιά τὴ συντριβὴ τῶν Τούρκων καὶ εἴτε μο-
ναχί, ἂν γίνεταί, νὰ κηρυχθῆ συμμάχισσα τῆς Entente
εἴτε μὲ τοὺς γείτονάς τῆς, ἂν δὲν μπερδεύεται μονάχῃ. Καί,
ἂν χρειάζεται τὸ δεύτερον καὶ ξέρῃ διτι εὐσκόλο νὰ συμ-
φωνήσῃ μὲ τοὺς ἀχόρταχτους γείτονους δίχως μερικῆς
παραχωρήσεως, πρέπει νὰ σκεφθῆ διτι μπερδεύεται νὰ ἔρθῃ
στὴν ἀνάγκη νὰ τίς κἀνῇ τίς παραχωρήσεις. Καὶ πρέ-
πει, ὅταν πειθῆ ἔρθῃ στὸ ἀπροχώρητο, νὰ δεχθῆ καὶ νὰ